

¹Als nun Abram neunundneunzig Jahre alt war, erschien ihm der HERR und sprach zu ihm: Ich bin der allmächtige Gott; wandle vor mir und sei fromm.² Und ich will meinen Bund zwischen mir und dir machen und ich will dich gar sehr mehren.³ Da fiel Abram auf sein Angesicht. Und Gott redete weiter mit ihm und sprach:⁴ Siehe, ich bin's und habe meinen Bund mit dir, und du sollst ein Vater vieler Völker werden.⁵ Darum sollst du nicht mehr Abram heißen, sondern Abraham soll dein Name sein; denn ich habe dich gemacht zum Vater vieler Völker⁶ und will dich gar sehr fruchtbar machen und will von dir Völker machen, und sollen auch Könige von dir kommen.⁷ Und ich will aufrichten meinen Bund zwischen mir und dir und deinem Samen nach dir, bei ihren Nachkommen, daß es ein ewiger Bund sei, also daß ich dein Gott sei und deines Samens nach dir,⁸ und ich will dir und deinem Samen nach dir geben das Land, darin du ein Fremdling bist, das ganze Land Kanaan, zu ewiger Besetzung, und will ihr Gott sein.⁹ Und Gott sprach zu Abraham: So halte nun meinen Bund, du und dein Same nach dir, bei ihren Nachkommen.¹⁰ Das ist aber mein Bund, den ihr halten sollt zwischen mir und euch und deinem Samen nach dir: Alles, was männlich ist unter euch, soll beschnitten werden.¹¹ Ihr sollt aber die Vorhaut an eurem Fleisch beschneiden. Das soll ein Zeichen sein des Bundes zwischen mir und euch.¹² Ein jegliches Knäblein, wenn's acht Tage alt ist, sollt ihr beschneiden bei euren Nachkommen.¹³ Beschnitten werden soll alles Gesinde, das dir daheim geboren

¹وَلَمَّا كَانَ أَبْرَامُ ابْنٌ تِسْعِينَ وَتِسْعِينَ سَنَةً طَهَرَ الرَّبُّ لَأَبْرَامَ وَقَالَ لَهُ، أَنَا اللَّهُ الْقَدِيرُ. سِرْ أَمَامِي وَكُنْ كَامِلًا،² فَأَجْعَلَ عَهْدِي بَيْنِي وَبَيْنَكَ، وَأَكْتَرَكَ كَثِيرًا جَدًّا.³ فَسَقَطَ أَبْرَامُ عَلَى وَجْهِهِ. وَقَالَ اللَّهُ لَهُ،⁴ أَمَا أَنَا فَهَوَذَا عَهْدِي مَعَكَ، وَتَكُونُ أَبَا لِحُمْهُورٍ مِنَ الْأُمَّمِ،⁵ فَلَا يُدْعَى اسْمُكَ بَعْدَ أَبْرَامَ بَلْ يَكُونُ اسْمُكَ إِبْرَاهِيمَ، لِأَنِّي أَجْعَلُكَ أَبَا لِحُمْهُورٍ مِنَ الْأُمَّمِ.⁶ وَأُثْمِرُكَ كَثِيرًا جَدًّا، وَأَجْعَلُكَ أَمًّا، وَمُلُوكٌ مِنْكَ يَخْرُجُونَ.⁷ وَأَقِيمَ عَهْدِي بَيْنِي وَبَيْنَكَ وَبَيْنَ تَسْلِكَ مِنْ بَعْدِكَ فِي أَجْيَالِهِمْ عَهْدًا أَبَدِيًّا، لَأَكُونَ إِلَهًا لَكَ وَلِتَسْلِكَ مِنْ بَعْدِكَ.⁸ وَأَعْطِي لَكَ وَلِتَسْلِكَ مِنْ بَعْدِكَ أَرْضَ عُرْتِكَ، كُلَّ أَرْضِ كَنْعَانَ مِلْكًَا أَبَدِيًّا. وَأَكُونُ إِلَهُهُمْ.⁹ وَقَالَ اللَّهُ لإِبْرَاهِيمَ، وَأَمَا أَنْتَ فَتَحَقِّقْ عَهْدِي، أَنْتَ وَتَسْلِكَ مِنْ بَعْدِكَ فِي أَجْيَالِهِمْ.¹⁰ هَذَا هُوَ عَهْدِي الَّذِي تَحْفَظُونَهُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ، وَبَيْنَ تَسْلِكَ مِنْ بَعْدِكَ، بُحْتَنَ مِنْكُمْ كُلُّ ذَكَرٍ،¹¹ فَتُخْتِنُونَ فِي لَحْمِ عُرْتِكُمْ، فَيَكُونُ عَلَامَةً عَهْدِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ.¹² ابْنٌ تَمَانِيَةَ أَيَّامٍ يُخْتَنُ مِنْكُمْ كُلُّ ذَكَرٍ فِي أَجْيَالِكُمْ، وَوَلِيدُ الْبَيْتِ، وَالْمُتَبَاعُ بِفِصَّةٍ مِنْ كُلِّ ابْنِ غَرِيبٍ لَيْسَ مِنْ تَسْلِكَ.¹³ يُخْتَنُ خِتَانًا وَوَلِيدُ بَيْتِكَ وَالْمُتَبَاعُ بِفِصَّةٍ، فَيَكُونُ عَهْدِي فِي لَحْمِكُمْ عَهْدًا أَبَدِيًّا.¹⁴ وَأَمَا الذَّكَرُ الْأَعْلَفُ الَّذِي لَا يُخْتَنُ فِي لَحْمِ عُرْتِهِ فَتَقْطَعُ تِلْكَ النَّفْسُ مِنْ سَعْبِهَا. إِنَّهُ قَدْ تَكَتَ عَهْدِي.¹⁵ وَقَالَ اللَّهُ لإِبْرَاهِيمَ، سَارَائِي امْرَأَتُكَ لَا تَدْعُو اسْمَهَا سَارَائِي، بَلْ اسْمُهَا سَارَةُ. وَأَبَارِكُهَا وَأَعْطِيكَ أَيضًا مِنْهَا ابْنًا. أَبَارِكُهَا فَتَكُونُ أَمًّا، وَمُلُوكٌ سَعُوبٌ مِنْهَا يَكُونُونَ.¹⁷ فَسَقَطَ إِبْرَاهِيمُ عَلَى وَجْهِهِ وَصَحِكَ، وَقَالَ فِي قَلْبِهِ، هَلْ يُولَدُ لِابْنِ مَتْنَةٍ سَنَةٍ. وَهَلْ تَلِدُ سَارَةُ وَهِيَ بِنْتُ تِسْعِينَ سَنَةً..¹⁸ وَقَالَ إِبْرَاهِيمُ لِلَّهِ، لَيْتَ إِسْمَاعِيلَ يَعْيشُ أَمَامَكَ.¹⁹ فَقَالَ اللَّهُ، بَلْ سَارَةُ امْرَأَتُكَ تَلِدُ لَكَ ابْنًا وَتَدْعُو اسْمَهُ إِسْحَاقَ. وَأَقِيمَ عَهْدِي مَعَهُ عَهْدًا أَبَدِيًّا لِتَسْلِيهِ مِنْ بَعْدِهِ.²⁰ وَأَمَا إِسْمَاعِيلُ فَقَدْ سَمِعْتُ لَكَ فِيهِ. هَا أَنَا أَبَارِكُهُ وَأُثْمِرُهُ وَأَكْتَرُهُ كَثِيرًا جَدًّا. إِنَّنِي عَشْرَ رَيْسًا تَلِدُ، وَأَجْعَلُهُ أُمَّةً كَبِيرَةً.²¹ وَلَكِنْ عَهْدِي أَقِيمُهُ مَعَ إِسْحَاقَ الَّذِي تَلِدُهُ لَكَ سَارَةُ فِي هَذَا الْوَقْتِ فِي السَّنَةِ الْآتِيَةِ.²² فَلَمَّا فَرَغَ مِنَ الْكَلَامِ مَعَهُ صَعِدَ اللَّهُ عَنِ إِبْرَاهِيمَ.²³ فَأَحَذَ إِبْرَاهِيمُ إِسْمَاعِيلَ ابْنَهُ، وَجَمِيعَ وَلَدَانِ بَيْتِهِ، وَجَمِيعَ الْمُتَبَاعِينَ بِفِصَّةٍ، كُلُّ ذَكَرٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ إِبْرَاهِيمَ، وَخَتَنَ لَحْمَ عُرْتِهِمْ فِي ذَلِكَ النَّوْمِ عَيْنِهِ كَمَا كَلَّمَهُ اللَّهُ.²⁴ وَكَانَ إِبْرَاهِيمُ ابْنٌ تِسْعٍ وَتِسْعِينَ سَنَةً حِينَ خَتَنَ فِي لَحْمِ

oder erkaufte ist. Und also soll mein Bund an eurem Fleisch sein zum ewigen Bund.¹⁴ Und wo ein Mannsbild nicht wird beschnitten an der Vorhaut seines Fleisches, des Seele soll ausgerottet werden aus seinem Volk, darum daß es meinen Bund unterlassen hat.¹⁵ Und Gott sprach abermals zu Abraham: Du sollst dein Weib Sarai nicht mehr Sarai heißen, sondern Sara soll ihr Name sein.¹⁶ Denn ich will sie segnen, und auch von ihr will ich dir einen Sohn geben; denn ich will sie segnen, und Völker sollen aus ihr werden und Könige über viele Völker.¹⁷ Da fiel Abraham auf sein Angesicht und lachte, und sprach in seinem Herzen: Soll mir, hundert Jahre alt, ein Kind geboren werden, und Sara, neunzig Jahre alt, gebären?¹⁸ Und Abraham sprach zu Gott: Ach, daß Ismael leben sollte vor dir!¹⁹ Da sprach Gott: Ja, Sara, dein Weib, soll dir einen Sohn gebären, den sollst du Isaak heißen; denn mit ihm will ich meinen ewigen Bund aufrichten und mit seinem Samen nach ihm.²⁰ Dazu um Ismael habe ich dich auch erhört. Siehe, ich habe ihn gesegnet und will ihn fruchtbar machen und mehren gar sehr. Zwölf Fürsten wird er zeugen, und ich will ihn zum großen Volk machen.²¹ Aber meinen Bund will ich aufrichten mit Isaak, den dir Sara gebären soll um diese Zeit im andern Jahr.²² Und er hörte auf, mit ihm zu reden. Und Gott fuhr auf von Abraham.²³ Da nahm Abraham seinen Sohn Ismael und alle Knechte, die daheim geboren, und alle, die erkaufte, und alles, was männlich war in seinem Hause, und beschnitt die Vorhaut an ihrem Fleisch ebendesselben Tages, wie ihm Gott

عُرْلَيْهِ،²⁵ وَكَانَ إِسْمَاعِيلُ ابْنُ ثَلَاثِ عَشْرَةَ سَنَةً حِينَ خُتِنَ فِي لَحْمِ عُرْلَيْهِ.²⁶ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ عَثِيَ خُتِنَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ ابْنَيْهِ. وَكُلُّ رِجَالِ بَيْتِهِ وَلَدَانِ الْبَيْتِ وَالْمُتَبَاعِينَ بِالْفِصَّةِ مِنْ ابْنِ الْغَرِيبِ خُتِنُوا مَعَهُ.

gesagt hatte.²⁴ Und Abraham war neunundneunzig Jahre alt, da er die Vorhaut an seinem Fleisch beschnitt.²⁵ Ismael aber, sein Sohn, war dreizehn Jahre alt, da seines Fleisches Vorhaut beschnitten ward.²⁶ Eben auf einen Tag wurden sie alle beschnitten, Abraham, sein Sohn Ismael,²⁷ und was männlich in seinem Hause war, daheim geboren und erkaufte von Fremden; es ward alles mit ihm beschnitten.